

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθ. 69/2008

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Γ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Συνεδρίαση της 12^{ης} Φεβρουαρίου 2008

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Γεώργιος Πουλάκος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Πασχάλης Κισσούδης, Νικόλαος Μαυρίκας, Νικηφόρος Κανιούρας, Ιωάννης Τρίαντος, Αλέξανδρος Καραγιάννης, Ιωάννης Διονυσόπουλος, Ανδρέας Χαρλαύτης, Ασημίνα Ροδοκάλη, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Βασιλική Πανταζή, Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγητής: Ανδρέας Χαρλαύτης, Νομικός Σύμβουλος.

Αριθμ. Ερωτ.: Υπ' αριθ. 26499/10-5-2007 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών, Γενική Δ/ση Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Δ/ση Οικονομικών Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.).

Περίληψη Ερωτ.:

1) Εάν είναι σύνηθες η διάθεση μέρους των εσόδων που προέρχονται από το ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού για την αντιμετώπιση υποχρεωτικών λειτουργικών δαπανών των Ο.Τ.Α. και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, τι ποσοστό των εσόδων αυτών μπορεί να διατίθεται και εάν οι δαπάνες αυτές θα πρέπει να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό του ύψους των προς επιβολή ανταποδοτικών τελών.

2) Εάν μπορεί πίστωση, που γράφτηκε στον προϋπολογισμό και εισπράχθηκε δι' επιβολής ανταποδοτικού τέλους και για την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου, Ο.Τ.Α., να διατεθεί για την εκτέλεση άλλου έργου ή για την πληρωμή υποχρεωτικών δαπανών, ασχέτων με την υπηρεσία, χάριν της οποίας εισπράχθηκαν τα τέλη αυτά, κατ' εφαρμογή των παρ. 1 και 2 του άρθρου 161 του Ν. 3463/2006 και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως α) Εάν τα σχετικά έσοδα θα συνυπολογισθούν κατά τον προσδιορισμό του ύψους των προς επιβολή ανταποδοτικών τελών και β) τι έννοια προσδίδεται στον όρο «αδυναμία εκτέλεσης έργου».

3) Προκειμένου να εξυπηρετηθεί δάνειο από έσοδα που προέρχονται από ανταποδοτικά τέλη, πρέπει το δάνειο να έχει συναφθεί για την εξυπηρέτηση της αντίστοιχης υπηρεσίας χάριν της οποίας επιβλήθηκαν τα ανταποδοτικά τέλη και σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως αν τα διατιθέμενα έσοδα θα πρέπει να συνυπολογισθούν το επόμενο οικονομικό έτος για τον προσδιορισμό του ύψους των τελών.

Επί των άνω ερωτημάτων το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε ως εξής :

Ι.Α. Περί των εσόδων Δήμων και Κοινοτήτων προβλέπει το Β.Δ. της 24.9/20.10.1958 (Φ.Ε.Κ. Α' 171) περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον Νόμου των ισχυουσών διατάξεων περί προσόδων των δήμων και κοινοτήτων.

Ειδικότερα στο άρθρο 1 τα έσοδα αυτά διακρίνονται i. σε τακτικά προερχόμενα ειδικότερα :

- α) εκ των προσόδων της κινητής και ακινήτου περιουσίας,
- β) εκ των τελών και δικαιωμάτων,
- γ) εκ φόρων και

δ) εξ εισφορών και ii. σε έκτακτα, οι υποκατηγορίες των οποίων δεν ενδιαφέρουν εν προκειμένω.

Όσον αφορά τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού ειδικότερα ορίστηκαν στα άρθρα 21 και 22 του ως άνω Δ/τος τα εξής :

«Άρθρο 21

1. Δια τας υπό του δήμου ή κοινότητας παρεχομένης υπηρεσίας καθαριότητος των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων εν γένει χώρων, της περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμάτων, ως και της κατασκευής και λειτουργίας κοινοχρήστων αφοδευτηρίων, επιβάλλεται τέλος οριζόμενον δι' αποφάσεως του συμβουλίου, (υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου).

Άρθρον 22

Δια τας δαπάνας εγκαταστάσεων, συντηρήσεως και ηλεκτρικής ενεργείας προς φωτισμόν των κοινοχρήστων χώρων επιτρέπεται δι' αποφάσεως του συμβουλίου, (υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου), η επιβολή υπέρ του δήμου ή κοινότητας τέλους μη δυναμένου να υπερβή τα τριάκοντα τοις εκατόν του εκάστοτε επιβαλλομένου τέλους καθαριότητος.

Τα εκ του τέλους έσοδα διατίθενται αποκλειστικώς δια τας δαπάνας φωτισμού».

B. Με το άρθρο 25 παρ. 1 του Ν. 1828/89 Αναμόρφωση της φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις (Φ.Ε.Κ. 2Α) προσδιορίστηκαν τα τακτικά έσοδα των δήμων και κοινοτήτων ως εξής : «1. Τα τακτικά έσοδα των δήμων και κοινοτήτων είναι αυτά που προέρχονται από :

- α) θεσμοθετημένους υπέρ αυτών πόρους,
- β) τα εισοδήματα της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους,
- γ) ανταποδοτικά τέλη και δικαιώματα,
- δ) φόρους, τέλη, δικαιώματα και εισφορές
- ε) τοπικά δυνητικά τέλη και εισφορές».

Επίσης στο άρθρο 25 παρ. 11 του αυτού ως άνω νόμου ορίστηκαν τα εξής :

«Τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. 24-9/20.10.1958 (Φ.Ε.Κ. Α' 171) και του άρθρου 4 του ν. 1080/1980 (Φ.Ε.Κ. - Α' 246), ενοποιούνται σε ενιαίο ανταποδοτικό τέλος. Το τέλος αυτό επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για την αντιμετώπιση των δαπανών παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα....».

Επίσης με το άρθρο 28 παρ. 6 του ίδιου ως άνω νόμου καταργήθηκαν ρητώς διατάξεις του από 24.9/20.10.1958 Β.Δ. που προέβλεπαν την επιβολή από τα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια εισφορών ως τακτικών εσόδων των Ο.Τ.Α. (εισφορά ωφελουμένων από την εκτέλεση δημοτικών ή κοινοτικών έργων, εισφορά λόγω επέκτασης ή τροποποίησης σχεδίου πόλεως κ.λ.π.).

Γ. Στο άρθρο 86 του αναφερθέντος στην αρχή Β.Δ. της 24.9/20.10.1958 ορίζονται τα εξής :

«Κυρώσεις κατά παραβατών διαθέσεως
χρημάτων λογαριασμών

Αρθρ. 86.

1. Εις άς περιπτώσεις υπό του παρόντος Β.Δ/τος προβλέπεται η διάθεσις εσόδων εκ φόρων τελών, δικαιωμάτων ή εισφορών προς εκτέλεσιν έργων ή δι' άλλους ειδικούς σκοπούς, υποχρεούνται οι εκτελούντες την ταμιακήν υπηρεσίαν των δήμων και κοινοτήτων όπως καταθέτουν εις το ταμείον παρακαταθηκών και δανείων τα ανωτέρω έσοδα, τα οποία αναλαμβάνουν δια την εξόφλησιν χρηματικών ενταλμάτων εκδοθέντων προς πληρωμήν δαπάνης εις εκτέλεσιν έργου ή του ειδικού σκοπού.

2. Οι παραβαίνοντες τα ανωτέρω ταμιαία διώκονται πειθαρχικώς και ποινικώς επί παραβάσει καθήκοντος, καταλογίζεται δε εις βάρος των, δι' αποφάσεως του νομάρχου, πάσα δι' οιανδήποτε άλλην αιτίαν γενομένη ανάληψις χρημάτων εκ του εσόδου τούτου.

3. Τας αυτάς ευθύνας υπέχουν δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων ή πρόεδροι συνδέσμων κοινοτήτων και οι υπεύθυνοι του δήμου, κοινότητος ή συνδέσμου υπάλληλοι, οίτινες δια πράξεων ή διαταγών των ήθελον μεταβάλλει τον σκοπόν της διαθέσεως των ως άνω εσόδων».

Δ. Με το άρθρο 10 του Ν. 215/1975 περί επαναφοράς εν ισχύει του Ν.Δ./τος 2189/1952 κ.λ.π. (Φ.Ε.Κ. 260 Α') ορίστηκαν τα εξής : «Εις άς περιπτώσεις, κατά την κειμένην νομοθεσίαν, προβλέπεται η διάθεσις πόρων των δήμων και κοινοτήτων υπέρ ορισμένων ειδικών σκοπών, επιτρέπεται όπως, δι' αποφάσεως του δημοτικού συμβουλίου, εγκρινομένης υπό του νομάρχου, διατίθεται μέρος και μέχρι του ημίσεος των πόρων τούτων, προς αντιμετώπισιν υποχρεωτικών δαπανών». Με το άρθρο 23 του Ν. 1080/1980 Μεταβολές της νομοθεσίας περί εσόδων Ο.Τ.Α. κ.λ.π. (Φ.Ε.Κ. 246 Α') και υπό τον τίτλο «Αποδέσμευσις ειδικευμένων τακτικών εσόδων» ορίστηκαν τα εξής :

«Αι διατάξεις του άρθρου 10 του νόμου 210/1975 «περί επαναφοράς εν ισχύϊ του ν.δ/τος 2189/1952 «περί Τοπικών Ενώσεων και Κεντρικής Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων της Ελλάδος», ως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μέχρι της 20^{ης} Απριλίου 1967 κ.λ.π.», εφαρμόζονται και επί κοινοτήτων».

Η παραπάνω διάταξη του άρθρου 10 του Ν. 215/1975 αποτελεί επανάληψη ταυτοσήμου διατάξεως της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3777/1957 περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων της νομοθεσίας «περί προσόδων των δήμων και κοινοτήτων και του δημοτικού και κοινοτικού κώδικος κ.λ.π. (Φ.Ε.Κ. 204 Α') η επί της οποίας σχετική παράγραφος της αιτιολογικής εκθέσεως διαλαμβάνει τα εξής :

«Δια της § 2 του αυτού άρθρου του σχεδίου ν.δ. παρέχεται ευχέρεια εις τους Νομάρχας όπως επιτρέπουν την διάθεσιν ειδικευμένων εσόδων διά την κάλυψιν υποχρεωτικών δαπανών. Το μέτρον τούτο εκρίθη αναγκαίον διότι εις πλείστας περιπτώσεις διεπιστώθη ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως, καίτοι δεν εμφανίζουν ταμειακήν δυσχέρειαν, λόγω της ειδικεύσεως των εσόδων των, ευρίσκονται εις αδυναμίαν να εκπληρώσουν νομίμους υποχρεώσεις των».

Τέλος με το άρθρο μόνο του Π.Δ. 22/1982 καταργήθηκαν οι διατάξεις που προέβλεπαν την έγκριση πράξεων των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων από το Νομάρχη.

II. Κατά πάγια διοικητική πρακτική που είχε σαν βάση υπουργικές αποφάσεις και εγκυκλίους με τις οποίες παρείχοντο οδηγίες για την σύνταξη των προϋπολογισμών των Ο.Τ.Α. και την κατάταξη των εσόδων σε κωδικούς αριθμούς, τα τακτικά έσοδα των Ο.Τ.Α. διακρίνονταν σε τρεις κατηγορίες :

4

α) Ειδικευμένα. Τα έσοδα αυτά προορίζονταν από το νόμο να καλύψουν αποκλειστικά, δαπάνες εκτελέσεως έργων κοινής ωφελείας, ή πληρωμής αποζημιώσεων απαλλοτριωμένων ακινήτων, για εκτέλεση τέτοιων έργων.

β) Γενικά ή ανειδίκευτα. Τα έσοδα αυτά, λόγω μη υπάρξεως δεσμεύσεως από το νόμο, μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη κάθε είδους δαπάνης (διοικήσεως, εκτελέσεως έργων κ.λ.π.).

γ) Ανταποδοτικά. Τα έσοδα αυτά προορίζονταν να καλύψουν κάθε δαπάνη που έχει σχέση με τις ανταποδοτικές υπηρεσίες εξ' αιτίας των οποίων εισπράττονταν (καθαριότητα, Ύδρευση, Άρδευση, Αποχέτευση, Ηλεκτροφωτισμός).

Ειδικευμένα έσοδα με την παρατιθέμενη πιο πάνω έννοια είναι : α) Το αναφερόμενο στο άρθρο 23 του από 24.9/20.10.1958 Β.Δ. (τέλος επί των αδειών ανεγέρσεως, συμπληρώσεως, προσθήκης, επεκτάσεως ή διαρρυθμίσεως οικοδομών) διατιθέμενο αποκλειστικώς για την εκτέλεση έργων και την πληρωμή απαλλοτριώσεων για την εφαρμογή σχεδίων πόλεων,

β) Το αναφερόμενο στο άρθρο 50 παρ. 1 περ. γ' του ιδίου ως άνω Β.Δ. (φόρος μεταβιβάσεως ακινήτων), διατιθέμενο αποκλειστικώς για την εκτέλεση έργων. Επίσης στην πιο πάνω κατηγορία των ειδικευμένων εσόδων υπήγοντο και τα καταργηθέντα ήδη με το προαναφερθέν άρθρο 28 παρ. 6 Ν. 1828/1989 τέλη εισιτηρίων, φόρος ακαλύπτων χώρων, εισφορά επί των ωφελουμένων ακινήτων κ.λ.π. Τα ως άνω ειδικευμένα έσοδα, προορισμένα κατά το νόμο για την εξυπηρέτηση ειδικών σκοπών, έπρεπε να διατίθενται αποκλειστικώς για τους σκοπούς αυτούς, απαγορευομένης της διαθέσεως των δι' άλλους σκοπούς, με απειλή πειθαρχικών και ποινικών κυρώσεων εις βάρος ταμιών, δημάρχων κ.λ.π. στην περίπτωση που θα άλλαζαν τον σκοπό διαθέσεως των εσόδων αυτών (άρθρο 86 Β.Δ. 24.9./20.10.1958).

Άρση της πιο πάνω απαγορεύσεως επέφερε η διάταξη του άρθρου 10 του Ν. 215/1975, με την οποία κατέστη επιτρεπτή, μετά από συγκεκριμένη διαδικασία και μέχρι συγκεκριμένου ποσοστού, η διάθεση πόρων από ειδικευμένα έσοδα προς αντιμετώπιση υποχρεωτικών δαπανών.

Τα ανταποδοτικά τέλη, όπως φαίνεται από την παραπάνω κατάταξη ήσαν κατηγορία διάφορη των ειδικευμένων εσόδων. Ομιλούσα λοιπόν η διάταξη του άρθρου 10 του Ν. 215/1975 περί της δυνατότητας διαθέσεως μέρους των πόρων των δήμων και κοινοτήτων, (οι οποίοι από το νόμο πρέπει να διατίθενται υπέρ

ορισμένων ειδικών σκοπών), προς αντιμετώπιση υποχρεωτικών δαπανών αναφέρεται προφανώς στους πόρους που διατίθενται εκ του νόμου υπέρ ορισμένων ειδικών σκοπών και όχι στα ανταποδοτικά τέλη.

Άλλωστε κατά πάγια νομολογία τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα, επιτρεπόμενης μόνο μιας κατά προσέγγιση αναλογικής σχέσεως μεταξύ προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων των σχετικών δημοτικών ή κοινοτικών υπηρεσιών καθαριότητας (Σ.τ.Ε. 609/2004, 3623/1982, 3850/1985, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 12/1997) μη συγχωρουμένης ως εκ τούτου διαθέσεως των ανωτέρω πόρων δι' άλλους σκοπούς, καθ' όσον αυτό προϋποθέτει επιβολή ανταποδοτικού τέλους ανώτερου της προϋπολογιζόμενης δαπάνης, ήτοι μη αναλογικής σχέσης μεταξύ εσόδων - εξόδων.

Αναφερόμενη δε η διάταξη του άρθρου 25 παρ. 11 του νόμου 1828/1989 στη δυνατότητα διαθέσεως των εσόδων εκ των τελών καθαριότητας και φωτισμού προς αντιμετώπιση «κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα», αναφέρεται προφανώς σε υπηρεσίες που έχουν σχέση με την καθαριότητα και τον φωτισμό και όχι σε υπηρεσίες άσχετες με αυτές.

Κατά συνέπεια προς τ' ανωτέρω, όσον αφορά την απάντηση στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα, δεν είναι σύνηθες η διάθεση μέρους των εσόδων που προέρχονται από το ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού για την αντιμετώπιση λειτουργικών δαπανών των Ο.Τ.Α., παρέλκει δε η απάντηση στα επί μέρους υποερωτήματα.

III. Επί του 2^{ου} ερωτήματος :

Στο άρθρο 161 παρ. 1 και 2 του Ν. 3463/2006 (Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας) ορίζονται τα εξής :

«1. Πίστωση, που έχει εγγραφεί στον προϋπολογισμό για την εκτέλεση ορισμένου έργου, επιτρέπεται, σε περίπτωση που υπάρχει αδυναμία να εκτελεστεί αυτό το έργο, να διατεθεί μόνον για την εκτέλεση άλλου έργου. Για τη διάθεση αυτή απαιτείται αναμόρφωση του προϋπολογισμού.

2. Κατά το τελευταίο τρίμηνο του οικονομικού έτους επιτρέπεται να διατεθεί ποσοστό μέχρι πενήντα τοις εκατό (50%) από τις πιστώσεις, που έχουν εγγραφεί για έργα που δεν έχουν εκτελεστεί και δεν μπορούν πια να εκτελεστούν στο διάστημα που απομένει, για την πληρωμή υποχρεωτικών δαπανών. Για τη διάθεση αυτή απαιτείται αναμόρφωση του προϋπολογισμού».

Σύμφωνα με όσα παραπάνω εκτέθηκαν για τον χαρακτήρα του τέλους καθαριότητας και φωτισμού ως ανταποδοτικού αρνητική πρέπει να είναι η απάντηση και στο ερώτημα αυτό ότι δηλ. δεν μπορεί να διατεθεί πίστωση επιβληθείσα για την εκτέλεση έργου που έχει σχέση με υπηρεσίες καθαριότητας και φωτισμού για εκτέλεση έργου ασχέτου με τις άνω υπηρεσίες είτε εξ ολοκλήρου (παρ. 1 του άρθρου 161 Δ.Κ.Κ.) είτε κατά 50% (παρ. 2 ανωτέρω άρθρου). Ενόψει της απαντήσεως αυτής παρέλκει η απάντηση στα λοιπά υποερωτήματα.

IV. Επί του 3^{ου} ερωτήματος :

Στο άρθρο 176 παρ. 1 και 5 του Δ.Κ.Κ. (Ν. 3463/2006 ορίζονται τα εξής :

«1. Οι Δήμοι και οι Κοινότητες μπορούν να συνομολογούν δάνεια με το Κράτος, με αναγνωρισμένα πιστωτικά ιδρύματα ή χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς της Ελλάδας ή του εξωτερικού και με κάθε είδους δημόσιους οργανισμούς και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αποκλειστικά για την πραγματοποίηση σκοπών της αρμοδιότητας ή της δράσης τους, συμπεριλαμβανομένης και της αποπληρωμής ληξιπρόθεσμων ή μη οφειλών.....

5. Η εξυπηρέτηση του δανείου επιτρέπεται να γίνεται σε ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) από έσοδα που προέρχονται από εξειδικευμένες επιχορηγήσεις ή από τα ανταποδοτικά τέλη ή από το τμήμα των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων (Κ.Α.Π.) που προορίζονται για επενδυτικές δραστηριότητες των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Συλλογική Απόφαση Τοπικής Αυτοδιοίκησης – Σ.Α.Τ.Α.). Επιτρέπεται η λήψη δανείου με εκχώρηση εσόδων για την ασφάλειά του από ανταποδοτικά τέλη με την προϋπόθεση ότι το δάνειο συνάπτεται με την εξυπηρέτηση της αντίστοιχης υπηρεσίας χάριν της οποίας επιβάλλονται τα ανταποδοτικά τέλη.

Από τη διατύπωση της παρ. 5 του άνω άρθρου προκύπτει ότι μόνο υπό την προϋπόθεση ότι το δάνειο συνάπτεται με την εξυπηρέτηση υπηρεσίας ανταποδοτικού χαρακτήρα είναι δυνατή η εκχώρηση για την λήψη αυτού εσόδων από ανταποδοτικά τέλη (παρ. 2) ενώ για την εξυπηρέτηση του δανείου φαίνεται ότι δεν τίθεται προϋπόθεση συνάφειας του δανείου με αντίστοιχα ανταποδοτικά τέλη (παρ. 1).

Ενόψει της εκτεθείσης στην αρχή μη δυνατότητας διαθέσεως πόρων εξ ανταποδοτικών τελών δι' αλλοτρίους προς την υπηρεσία δια την οποία επιβλήθηκαν τα ανταποδοτικά τέλη σκοπούς, θα πρέπει να ισχύσει και εν

προκειμένω Mutatis Mutandis και επί εξυπηρητήσεως δανείου ότι ισχύει και επί εγγυήσεως αυτού δηλ. ότι για να εξυπηρητηθεί δάνειο από έσοδα προερχόμενα από ανταποδοτικά τέλη προϋποτίθεται ότι αυτό θα διατεθεί για την εξυπηρέτηση υπηρεσίας χάριν της οποίας επιβλήθηκαν τα ανταποδοτικά τέλη. Τούτου δεκτού γενομένου δεν τίθεται θέμα απαντήσεως στο τιθέμενο επί μέρους υποερώτημα.

V. Σύμφωνα με τα παραπάνω το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδοτεί ομοφώνως στα τιθέμενα ερωτήματα ως εξής : α) δεν είναι σύννομη η διάθεση μέρους εσόδων των Ο.Τ.Α. που προέρχονται από το ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού για την αντιμετώπιση υποχρεωτικών λειτουργικών δαπανών αυτών, β) δεν είναι σύννομη η διάθεση πιστώσεως που επιβλήθηκε για την εκτέλεση έργου που προγραμματίστηκε στο πλαίσιο παροχής υπηρεσίας για την οποία επιβλήθηκαν ανταποδοτικά τέλη, για την εκτέλεση άλλου έργου που δεν έχει σχέση με την υπηρεσία αυτή, γ) για την εξυπηρέτηση δανείου με έσοδα προερχόμενα από ανταποδοτικά τέλη θα πρέπει το δάνειο να συνάπτεται με την εξυπηρέτηση αντίστοιχης υπηρεσίας, χάριν της οποίας επιβλήθηκαν τα ανταποδοτικά τέλη.-

Θεωρήθηκε

Αθήνα

Ο Πρόεδρος

Γεώργιος Πουλάκος
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Ανδρέας Χαρλαύτης
Νομικός Σύμβουλος